

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: J.H., nar. ..., ..., *zastoupeného: Mgr. Jaroslav Topol, advokát, Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **14.09.2016 č.j. DSH/12375/16**,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků ze dne 23.5.2016 čj. MMP/123712/16, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 19.2.2016, pro porušení § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění účinném do 19.2.2016, pro porušení § 32 odst. 1 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 1700,-Kč a náhrada nákladů řízení 1000,-Kč.

Žalobce v žalobě napadá výši sankce, která podle žalobce nebyla dostatečně odůvodněna. Podle žalobce neexistují žádné přitěžující okolnosti, jen polehčující, a přesto nebyla uložena sankce na samé spodní hranici zákonné sazby. Správní orgán jako jedinou přitěžující okolnost shledal, že se měl žalobce dopustit jednání na vozovce pozemní komunikace Mikulášské ulice u Hlavního nádraží ČR v Plzni, kde je v tuto dobu obvykle

zvýšená frekvence ostatních účastníků silničního provozu. K tomu žalobce namítá, že okolnost, že k protiprávnímu jednání mělo dojít na pozemní komunikaci s obvyklým zvýšeným provozem, nelze považovat za přítěžující. Jde o pouhou spekulaci správního orgánu, která nemá oporu v provedeném dokazování. Svědci policisté vypověděli, že byl provoz mírný až střední. Na základě toho byla nebezpečnost protiprávního jednání žalobci naopak zásadně snížena a tato okolnost měla být polehčující. Žalovaný se v odvolání s touto námitkou vypořádal tak, že vycházel z místní znalosti, že se jedná o obecně frekventovanou komunikaci. Toto je dle žalobce nedostatečné odůvodnění. Argument o místní znalosti nemůže obstát, pokud jde o pouhou spekulaci, která nemá oporu v provedeném dokazování. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 23.7.2008 č.j. 3As 51/2007-84, podle něhož nevypovídá-li se správní orgán v rozhodnutí o oprávněm prostředku se všemi námitkami, které byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost zpravidla pro nedostatek důvodů. Žalovaný dále uvedl, že se žalobce dopustil dvou přestupků. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí však zcela absentuje fakt, že by tuto okolnost považoval správní orgán za přítěžující. Žalovaný tak překročil své oprávnění, když nahradil správní uvážení správního orgánu I. stupně svým vlastním. Žalovaný nemohl takto vykládat vůli prvostupňového orgánu. Správní orgány dospěly k závěru o nedbalosti vědomé, což podle žalobce nedostatečně zdůvodnily. Zkouška vědění o zkušenosti, že se rozhodného dne žalobce dopouští protiprávních jednání, nebyla dostatečně prokázána, a to zejména ohledně přestupku spočívajícího v porušení § 31 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“), kde nedbalost vědomou nijak nelze dovodit. Podle žalobce je naprosto pochopitelné, že osoba během jízdy může opomenout zapnutí světel. Žalobce navíc namítal v řízení, že světla nesvítily z důvodu závady na vozidle. Podle žalobce nebylo prokázáno, že by žalobce rozhodného dne věděl, že světla během jízdy nesvítí.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že nelze argumentaci vytrhnout z kontextu celého odůvodnění. Správní orgán I. stupně konstatoval, že vycházel při stanovení sankce z ustanovení upravujícího společné řízení, což znamená, že vedené společné řízení samo o sobě mělo vliv na výši sankce, neboť za oba přestupky bylo rozpětí sankce totožné. Tedy lze jen stěží shledat, že za takové situace by nepřihlédl správní orgán ke spáchání celkem dvou přestupků a uloženou výměru sankce takto nenavýšil. Žalovaný za účelem podložení své místní znalosti dokládá mapové náhledy na místo spáchání přestupku, které dokumentují, že daným místem prochází tramvajové vedení a koleje, nacházejí se zde přechody pro chodce a budova hlavního nádraží Českých drah, jak na to odkazoval volně dostupný internetový server www.mapy.cz. Žalovaný konstatuje, že přítěžující okolností bylo spáchání přestupku s ohledem na jeho frekventovanost, a to právě s ohledem na provedené dokazování, které žádnou minimální frekventovanost daného místa neprokázalo. Žalovaný svou místní znalost podložil odkazem na server www.mapy.cz, z něhož nelze nabýt jiného názoru než prezentovaného policisty při výslechu, tedy že jde o místo nezanedbatelně frekventované. Vědomost žalobce správní orgán I. stupně dovozoval z toho, že je držitelem řidičského oprávnění, tedy jistě věděl, že za jízdy nesmí držet v ruce ani jinak hovorové zařízení a bez přiměřeného důvodu spoléhal na to, že bezpečnost silničního provozu neohrozí a neporuší. Vědomost žalobce byla také dovozována ze skutečnosti, že je držitelem řidičského oprávnění, tedy si byl vědom toho, že musí mít v činnosti stanovené osvětlení, byť toto nebylo

v odůvodnění výslovně zopakováno. Není pravdou, že by žalobce uplatnil tvrzení o nefunkčnosti světel z důvodu technické poruchy, naopak je ze spisu zřejmé, že zmocněnec žalobce Ing. J. byl sice přítomen u jednání, ale na jakékoliv vyjádření rezignoval. Z odůvodnění prvostupňového orgánu nelze dovodit, že by forma zavinění přestupku či jeho společenská nebezpečnost byla výslovně brána v neprospěch žalobce a tyto skutečnosti by pak měly mít vliv na výši sankce.

Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 25.1.2016, podle něhož žalobce v tento den v 15:38 hod. řídil osobní motorové vozidlo VW RZ ... v Plzni na ulici Mikulášská ve směru do centra a při jízdě držel v ruce mobilní telefon. Dále měl žalobce porušit § 32 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. tím, že neměl za jízdy na vozidle zapnuté stanovené osvětlení. Řidič se odmítl do oznámení vyjádřit a podepsat ho. Podle úředního záznamu Policie České republiky, Městského ředitelství policie Plzeň, dopravního inspektorátu, z téhož dne, byl žalobce zastaven na odstavném pruhu u hlavního nádraží ČD, kde bylo i zaparkováno služební vozidlo policie. Přestupky byly zřetelně viditelné, jak nerozsvícené osvětlení vozidla, tak držení hovorového zařízení. Vozidlo nemělo ani přední skla ani čelní sklo s menší propustností světla než danou zákonem, tudíž bylo do vozidla zřetelně vidět. Po přiblížení vozidla bylo zřetelně vidět, že žalobce drží mobilní telefon a nemá rozsvícené stanovené osvětlení vozu. Žalobce žádal o sepsání oznámení. Součástí správního spisu je i výpis z evidenční karty žalobce jako řidiče, z 21.2.2016.

Jednání dne 22.4.2016 se zúčastnil zmocněnec žalobce Ing. M.J., který se k věci nechtěl vyjadřovat. Svědek M.B. uváděl, že měli služební vozidlo předmětného dne zaparkováno na vozovce Mikulášské ulice v Plzni na odstavném pruhu ve směru do centra v prostoru před hlavním nádražím ČD. Zastavovaná vozidla navádí do tohoto pruhu. Skutečnost, že žalobce drží u ucha mobilní telefon, byla zpozorována zhruba na 15 až 20 m, kdy bylo vozidlo pod viaduktem. V inkriminované době byl střední provoz, tzn. že nějaká vozidla tam projedou, ale mají mezi sebou odstupy.

Svědka M.Č. potvrdil stanoviště policejního vozidla u hlavního vlakového nádraží, kde předmětného dne viděli vozidlo žalobce jedoucí ve směru od Slovanské ulice do centra. Zastavili ho na odstavném pruhu u hlavního vlakového nádraží, kde bylo i zaparkované služební vozidlo. Řidič žádal oznámení na Magistrát města Plzně. Vozidlo spatřil svědek pod viaduktem, když k nim přijíždělo, tedy zhruba na 20 m. Žalobce se k věci nevyjádřil, pouze byl arogantní a suverénní. Podle tohoto svědka byl velice mírný provoz.

Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval k druhu a výši sankce, že postupoval v souladu s § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o přestupcích*“), kdy se uloží sankce při společném řízení podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji postižitelný. V dané věci je sankce u obou přestupků vyjádřena ustanovením § 125c odst. 3 písm. f) zákona o silničním provozu, tedy pokutou v rozmezí od 1.500,-Kč do 2.500,-Kč. Správní orgán zhodnotil charakter přestupku spočívajícího v držení telefonního přístroje za jízdy jako závažnější, neboť rozptyluje pozornost řidiče a brání mu plně věnovat se řízení. Polehčující okolností je okolnost, že nebyla jednáním žalobce způsobena hmotná škoda či zranění osob a podle svědeckých výpovědí nebyla ohrožena bezpečnost a plynulost provozu na pozemních

komunikacích. Došlo k naplnění materiálního znaku přestupku, neboť jednání spočívající v držení hovorového zařízení je v zákoně jako přestupek označeno a nebyly v dané věci zjištěny žádné okolnosti, které by nebezpečnost jeho jednání snižovaly na zanedbatelnou mez. Řidič, který za jízdy drží hovorové zařízení, porušuje zájem společnosti, aby všichni řidiči se plně soustředili na řízení vozidla a nepředstavovali nebezpečí pro ostatní účastníky silničního provozu. Formu zavinění správní orgán ohledně tohoto přestupku zhodnotil jako vědomou nedbalost, neboť žalobce jako držitel řidičského oprávnění jistě věděl, že za jízdy nesmí držet v ruce telefon a bez přiměřených důvodů spoléhal, že svým jednáním bezpečnost silničního provozu neohrozí. Pokud jde o přestupek spočívající v nerozsvíceném osvětlení, zhodnotil jej správní orgán jako méně závažný, neboť k jeho spáchání došlo za denního světla při nesnížené viditelnosti, ale přesto správní orgán neshledal individuální okolnosti, které by snižovaly nebezpečnost jeho jednání na zanedbatelnou mez, když povinnost mít za jízdy rozsvícené stanovené osvětlení za účelem zajištění dostatečné viditelnosti vozidla je jednoznačně stanovena v zákoně a je nutné ji respektovat i za těchto podmínek. Tudíž materiální znak přestupku byl naplněn. Forma zavinění tohoto přestupku byla zhodnocena jako vědomá nedbalost, neboť lze mít za odůvodněný závěr, že si žalobce byl vědom povinnosti mít rozsvícené předepsané osvětlení a tedy věděl, že může ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že jej neohrozí. Správní orgán zhodnotil místo a čas spáchání přestupku, kterého se žalobce dopustil v odpoledních hodinách pracovního dne v uzavřené obci Plzeň, na vozovce pozemní komunikace Mikulášské ulice, u hlavního nádraží ČD, kde bývá v tuto dobu obvykle zvýšená frekvence ostatních účastníků silničního provozu, a přestože dle svědeckých výpovědí byl v době spáchání přestupku mírný až střední provoz, bezpochyby bylo namístě chovat se obzvláště ukázněně a dbát náležité opatrnosti již s ohledem na blízkost vlakového nádraží, provoz linek MHD a umístění přechodu pro chodce. To vše bylo zhodnoceno v neprospěch žalobce. Jako polehčující okolnost byla zhodnocena, že jednáním žalobce nedošlo k hmotné škodě či ke zranění osob. Polehčující okolností je také, že žalobce nemařil projednání věci. Pokud jde o osobu obviněného, z výpisu z evidenční karty řidiče bylo zjištěno, že má žalobce evidovány 2 záznamy o přestupcích a v posledních třech letech se dopustil před spácháním tohoto přestupku pouze jednoho méně závažného přestupku, což znamená, že tato skutečnost nebyla zhodnocena v jeho neprospěch. Na základě těchto okolností byla uložena sankce v dolní polovině zákonem stanoveného rozpětí sazby.

V odvolání žalobce tvrdil, že světla automobilu zapnul ihned po nastartování vozidla. V době, kdy byl zastaven policejní hlídkou, světla skutečně nesvítila, avšak ovládání mechaniky bylo v poloze, kdy měla svítit. Toto se žalobce snažil sdělit policistovi Č., který tento fakt ignoroval. Poté, co byla celá situace řešena policií, žalobce znovu nastartoval, přičemž už začalo vozidlo hlásit chybu v celém elektrickém obvodu světel. Žalobce se opět pokoušel policistu na toto upozornit, avšak ten uvedl, že věc bude projednána ve správním řízení, jak si žalobce přál. Žalobce tedy odjel pryč. Dále žalobce namítal nepřezkoumatelnost výše uložené sankce.

V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že nemá na základě místní znalosti předmětného místa, již lze ověřit náhledem na volně přístupný server www.mapy.cz, žádných pochybností o tom, že ulice Mikulášská u Hlavního nádraží ČD je obecně frekventovanou komunikací spojující centrum města a hlavní vlakové nádraží s městskou

částí Slovany, tedy na této je v průběhu celého dne nezanedbatelný provoz. Jelikož k přestupku došlo v odpoledních hodinách pracovního dne, lze odůvodněně předpokládat ještě zvýšení frekventovanosti provozu s ohledem na konec pracovní doby většího počtu zaměstnanců. Skutečnost, že policisté vyhodnotili hustotu provozu jako mírnou až střední, nemůže na tomto závěru nic změnit, neboť jde o hodnocení subjektivní, kdy každý z policistů vnímá frekventovanost dle svého náhledu, což nezpochybňuje obecný závěr o frekventovanosti předmětné komunikace. Skutečnost, že v dané chvíli zjevně nebyl silný provoz, nemění nic na tom, že v blízkosti se nachází vlakové nádraží, projíždí zde linky MHD a jsou zde přechody pro chodce, tedy je nutné dbát zvýšené opatrnosti. Frekventovanost místa nebyla jedinou přitěžující okolností, kdy podstatným důvodem pro uložení sankce mírně nad spodní hranici zákonné výměry i byla skutečnost, že žalobce byl ve společném řízení uznán vinným ze dvou přestupků. Není zapotřebí provádět dokazování za účelem prokázání frekventovanosti provozu, neboť je zřejmá, když jde o místo u hlavního vlakového nádraží, které se nachází v blízkosti samého centra města, což vyplývá z volně dostupného internetového serveru www.mapy.cz. Dále bylo přihlédnuto i k výpovědím policistů, kteří frekventovanost provozu posoudili jako mírnou až střední. Tedy nelze dovodit ani z tohoto závěr o zanedbatelné frekventovanosti místa. Držení mobilního telefonu má vliv na pozornost řidiče a osvětlení je vyžadováno za účelem, aby vozidla v provozu na komunikacích byla viditelná, tedy v místě s nezanedbatelnou frekventovaností provozu v blízkosti vlakového nádraží a linek MHD a přechodů pro chodce, je nutno zvýšeně dbát na dodržování pravidel silničního provozu. V popsaném místě jsou předmětná protiprávní jednání proto zvýšeně nebezpečná a více jsou ohroženy zdraví, životy či majetek.

K návrhu žalovaného soud doplnil dokazování o 3 výtisky map z internetového serveru www.mapy.cz. První snímek zobrazuje schéma ulic předmětného místa u Hlavního nádraží v Plzni, je zřejmé, že tudy vede MHD a jedná se o velkou světelnou křižovatku s mnoha pruhy. Na dalším výtisku je zobrazeno parkoviště u hlavního nádraží se zvýrazněnými 3 přechody pro chodce. Třetí listinou je fotografie křižovatky před viaduktem k nádraží ve směru od Slovan, rovněž z tohoto vyplývá, že se jedná o světelnou křižovatku s přechody pro chodce a tramvajovou linkou.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Žalobce v této žalobě namítá nedostatečné odůvodnění výše uložené sankce.

Dle názoru soudu jsou námitky žalobce v tomto směru nedůvodné. Z výše shrnutého odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nevyplývá porušení zásad stanovených pro ukládání sankce za přestupky v § 12 zákona č. 200/1990, o přestupcích. Odůvodnění výše uložené sankce je podle názoru soudu v souladu s uvedeným ust. zákona o přestupcích. Zohledňuje konkrétní okolnosti spáchání přestupku. Správní orgán prvního stupně shledal jako polehčující okolnosti, že žalobce nemařil řádné projednání věci a absenci nevratných následků. Správními orgány byly na druhou stranu zohledněny i dvě přitěžující okolnosti. Jednak že se žalobce dopustil překročení dovolené rychlosti v místě a čase, kdy je zde obvykle vyšší frekvence účastníků silničního provozu, a jednak žalovaný připomněl i okolnost, že se žalobce dopustil dvou přestupků, což vyplývá z výše shrnutého odůvodnění

rozhodnutí žalovaného. Za takových okolností je závěr správního orgánu o uložení sankce mírně nad spodní hranicí zákonné sazby v souladu s § 12 odst. 1 zákona o přestupcích.

Žalobce měl za neprokázanou právě zmíněnou okolnost o vyšší frekventovanosti místa přestupku. Skutečnost, že jde o pozemní komunikaci s obvyklým zvýšeným provozem, však podle názoru soudu dostatečně prokázána byla, a to specifikací místa přestupku v oznámení přestupku a ve výpovědích zakročujících policistů jakožto ulice v centru krajského města před hlavním vlakovým nádražím s provozem MHD a předchody pro chodce. Soud dále doplnil v tomto směru dokazování o výtisky map z internetových stránek zachycující předmětné místo, jež policisty sdělené skutečnosti jednoznačně potvrzují. I ze soudem provedených mapových podkladů nepochybně vyplývá, že bylo měřeno v samém centru krajského města u velké světelné křižovatky s přechody pro chodce a v bezprostřední blízkosti hlavního vlakového nádraží.

Odůvodnění vědomé nedbalosti správním orgánem prvního stupně bylo strohé, nicméně s ohledem na to, že byla uložena sankce při spodní hranici zákonné sazby za současného shledání dvou jiných přitěžujících okolností (frekventovanost místa a spáchání dvou přestupků – viz výše shrnutí odůvodnění rozhodnutí žalovaného), nemohlo toto mít vliv na zákonnost výroku o výši sankce.

Okolnost, že se žalobce dopustil dvou přestupků, jako přitěžující okolnost ve svém odůvodnění uvedl teprve žalovaný. Nicméně i z výroku prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že sankce byla ukládána za více přestupků na podkladě ust. § 12 odst. 2 zákona o přestupcích, tudíž nelze mít za to, že by žalovaný přezkoumával odůvodnění sankce podle zcela jiných zásad. Nadto odůvodnění obou správních orgánů tvoří jeden celek, tudíž je v souladu se zákonem takovéto dílčí doplnění důvodů ze strany žalovaného.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 8.1.2018

Za správnost: K.

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně